

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.4.2024
COM(2024) 177 final

Rekommendation till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på Europeiska unionens vägnar delta i förhandlingar om ett tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL REKOMMENDATIONEN

Denna rekommendation föreläggs rådet för att kommissionen ska ges bemyndigande att delta i förhandlingar på Europeiska unionens vägnar om ett tilläggsprotokoll (*protokollet*) på området för återvinning av tillgångar som härrör från brott till konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198).

Motiv och syfte med rekommendationen

Grov och organiserad brottslighet är ett stort hot mot säkerheten inom och utanför EU och för att vår ekonomi ska fungera. Kännetecknande för den organiserade brottsligheten är att den är vinstdriven. De intäkter som erhålls genom olaglig verksamhet används för annan brottslig verksamhet eller investeras för att infiltrera den lagliga ekonomin. Detta får långtgående och destabiliserande konsekvenser för samhället, rättsstatsprincipen och förtroendet för offentliga myndigheter.

Ungefär 4,1 miljarder euro i tillgångar som härrör från brott frystes i genomsnitt per år under 2020 och 2021 i EU:s medlemsstater. Detta är en ökning jämfört med tidigare år, men det är fortfarande mindre än 2 % av den uppskattade årliga vinningen från organiserad brottslighet¹.

Att ta ifrån brottslingar deras orättmätiga vinster är avgörande för att effektivt bekämpa den organiserade brottsligheten. Effektiv återvinning av tillgångar avskräcker brottslig verksamhet genom att dess främsta drivkraft undanröjs, samtidigt som man skyddar det finansiella systemets integritet och ekonomin i stort genom att minska spridningen av tillgångar från olagligt ursprung. Återvinning av tillgångar gör det dessutom möjligt att ge ersättning till brottsoffer och stöder social sammanhållning och rättvisa. Dessutom har effektiv tillämpning av åtgärder för återvinning av tillgångar, inbegripet spårning, frysning, förverkande, förvaltning av tillgångar och förfogande över tillgångar, visat sig vara ett viktigt verktyg för att avslöja och upplösa kriminella nätverk som verkar på internationell nivå.

Europeiska unionen undertecknade konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198) (*Warszawakonventionen* eller *konventionen*)² den 2 april 2009. Europeiska unionen har ännu inte ratificerat konventionen. Per den 18 december 2023 har 25 medlemsstater³ undertecknat konventionen, varav 23⁴ har ratificerat den.

Warszawakonventionen, som antogs den 16 maj 2005, omfattar flera aspekter av förebyggande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Warszawakonventionen bygger på konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott (CETS nr 141) (*Strasbourgkonventionen*)⁵.

¹ Europol (2023), Europeisk hotbilsbedömning av den finansiella och ekonomiska brottsligheten 2023 – Den andra sidan av myntet: En analys av den finansiella och ekonomiska brottsligheten, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

² Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198), antagen den 16 maj 2005.

³ Alla EU-medlemsstater utom Tjeckien och Irland har undertecknat konvention nr 198.

⁴ Alla EU-medlemsstater utom Tjeckien, Finland, Irland och Luxemburg har ratificerat konvention nr 198. Ett antal medlemsstater har reserverat sig mot enskilda bestämmelser i konventionen.

⁵ Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning

I konventionen kriminaliseras penningtvätt (artikel 9), inbegripet penningtvätt, av oaksamhet och fristående penningtvätt. Konventionen omfattar dessutom frågor som företagsansvar (artikel 10), finansunderrättelseenheter (artikel 12), utredningsbefogenheter och utredningsmetoder, inbegripet spårning, frysning och beslag av tillgångar (artikel 4), internationellt samarbete, inbegripet samarbete mellan finansunderrättelseenheter, utbyte av information om bankuppgifter och ömsesidig rättslig hjälp för utredningsändamål (artiklarna 15–20). Slutligen, och viktigast av allt för tilläggsprotokollet, omfattar konventionen nationella regler om förverkande (artikel 5), inbegripet förverkande av värde, utvidgat förverkande, omhändertagande av tillgångar (artikel 6) och regler om förverkad egendom (artikel 25), inbegripet återlämnande av tillgångar till offer och överenskommelser om uppdelning av egendom samt regler om rättsligt samarbete för frysning och förverkande av tillgångar (artiklarna 21–30) och processuella rättigheter och garantier för berörda personer (artiklarna 31 och 32).

Bakgrund till förhandlingarna om ett tilläggsprotokoll till konventionen

När det gäller återvinning av tillgångar som härrör från brott har brottslandskapet utvecklats snabbt sedan konventionen antogs 2005. Eftersom det finns nya utmaningar, och eftersom vinning av brott inte förverkas i tillräcklig utsträckning, finns det ett akut behov av en starkare rättslig ram och av att underlätta internationellt samarbete när det gäller återvinning av tillgångar.

Därför har experter i samband med olika initiativ diskuterat ett eventuellt behov av att effektivisera den befintliga rättsliga ramen för återvinning av tillgångar. Partskonferensen för Warszawakonventionen (*C198-COP*) enades om att det kan behövas ett nytt instrument för att göra det möjligt för parterna att möta utmaningar på de områden som omfattas av konventionen.

Expertkommittén för genomförandet av europeiska konventioner om samarbete på det straffrättsliga området, (*PC-OC*), slutförde 2019 en omfattande studie om det eventuella mervärdet och om möjligheterna att ta fram ett nytt bindande instrument inom Europarådet om internationellt samarbete när det gäller förvaltning, återvinning och delning av tillgångar som härrör från brott.

Till följd av resultaten av denna studie höll C198-COP och PC-OC ett antal rådgivande möten. Dessa möten kulminerade i anordnandet av ett gemensamt möte mellan C198-COP och PC-OC i november 2022. Vid det mötet samlades företrädare för både kommittéer och experter från hela världen, inbegripet relevanta internationella organisationer och specialiserade institut, för att diskutera och överväga utvecklingen av ytterligare ett instrument när det gäller återvinning av tillgångar. Under diskussionerna identifierade experterna följande frågor som de mest angelägna: internationellt samarbete om förvaltning och delning av förverkade tillgångar (inbegripet förbättrade överenskommelser om delning av tillgångar mellan stater), tillämpning och verkställighet av förverkande utan föregående fällande dom och effektiv förvaltning av beslagtagna och förverkade tillgångar.

Europarådet tog hänsyn till att vissa av dessa frågor vid den tidpunkten också togs upp i Europeiska kommissionens förslag till ett nytt direktiv om återvinning och förverkande av

av brott, ETS nr 141, antagen den 8 november 1990. Unionen är inte part i denna konvention som inte innehåller någon klausul som gör det möjligt för unionen att bli part i konventionen.

tillgångar⁶. Därför var det också viktigt för Europarådet att i god tid integrera dessa delar i en bredare alleuropeisk ram.

Vid det 15:e mötet i C198-COP den 9–10 november 2023 noterade C198-COP det planerade inrättandet av en expertkommitté för återvinning av tillgångar som härrör från brott, som ska arbeta under ledning av ministerkommittén och Europarådets kommitté för brottsfrågor⁷. Ett utkast till mandat för en expertkommitté för återvinning av tillgångar som härrör från brott (*PC-RAC*) med ansvar för att formulera ett tilläggsprotokoll till Warszawakonventionen hade utarbetats och lagts fram vid mötet. Enligt detta utkast till mandat ska kommittén se till att utkastet till tilläggsprotokoll bland annat omfattar följande:

- Bestämmelser för att främja en säker och enhetlig delning av förverkade tillgångar mellan stater som är parter i gränsöverskridande ärenden.
- Bestämmelser för att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig förvaltning av beslagtagna, förverkade och repatrierade tillgångar, inbegripet verkställighet av beslut om förverkande.
- Bestämmelser för att underlätta införandet av förfaranden för förverkande utan föregående fällande dom och utvidgat förverkande i straffrättsliga frågor, inbegripet samarbete om och verkställighet av framställningar i gränsöverskridande ärenden.
- Alla andra frågor som den anser vara av betydelse för att stärka samarbetet mellan parterna när det gäller återvinning av tillgångar.

Sådana frågor skulle i vilket fall som helst avse de områden som omfattas av konventionen.

Den 23 november 2023 antog Europarådets ministerkommitté mandatet för inrättande av expertkommittén för återvinning av tillgångar som härrör från brott. Expertkommittén för återvinning av tillgångar som härrör från brott anförtros, under överinseende av ministerkommittén och Europarådets kommitté för brottsfrågor, att utarbeta ett tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism samt ett utkast till förklarande rapport. I linje med diskussionerna inom C198-COP föreslogs detta arbete inledas den 29 maj 2024 och förväntas vara slutfört senast vid utgången av 2025.

Specifika mål för rekommendationen

Denna rekommendation föreläggs rådet för att kommissionen ska ges bemyndigande att på Europeiska unionens vägnar förhandla om ett tilläggsprotokoll till konventionen, utfärda förhandlingsdirektiv och utse kommissionen till förhandlare, i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.

Europeiska unionen har undertecknat Warszawakonventionen. När det gäller det planerade protokollets innehåll, det vill säga återvinning av tillgångar, har EU utövat sina befogenheter genom att anta gemensamma regler baserat på artikel 82.1, 83.1, 83.2 och 87.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) genom särskilt Europaparlamentets och

⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om återvinning och förverkande av tillgångar av den 25 maj 2022, COM(2022) 245 final.

⁷ Rapport från det 15:e mötet i partskonferensen för Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198) den 9–10 november 2023, C198-COP(2023)10.

rådets förordning (EU) 2018/1805⁸ och det nya direktivet om återvinning och förverkande av tillgångar⁹.

Unionens mål i förhandlingarna bör vara att säkerställa en effektiv återvinning av tillgångar som härrör från brott av parterna i konventionen och att främja gränsöverskridande samarbete på området för återvinning av tillgångar för att undvika eventuell oförenlighet med unionslagstiftningen samt att säkerställa att de frågor som regleras i protokollet på Europarådets nivå är förenliga med reglerna i unionens regelverk om återvinning av tillgångar och det nya direktivet om återvinning och förverkande av tillgångar.

Om förhandlingarna genomförs på ett framgångsfullt sätt bör det leda till tydligare regler för återvinning av tillgångar bland Europarådets medlemsstater.

Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förhandlingarna om ett nytt protokoll till Warszawakonventionen har ett direkt samband med gemensamma EU-regler om återvinning av tillgångar.

Det nya direktivet om återvinning av tillgångar föreskriver standardformer för förverkande, inklusive regler om utvidgat förverkande. Dessutom föreskriver det nya direktivet förverkande utan föregående fällande dom under särskilda omständigheter. Det nya direktivet föreskriver också förverkande av omotiverad förmögenhet, om en fällande dom inte är möjlig, men domstolen är övertygad om att den egendom som ska förverkas härrör från brott. När det gäller förvaltning av tillgångar fastställs regler om inrättande av kontor för förvaltning av tillgångar och möjligheten att sälja fryst egendom före beslutet om förverkande i det nya direktivet om återvinning och förverkande av tillgångar. Gemensam åtgärd 98/699/RIF¹⁰, artikel 1 a och artiklarna 3 och 4 i rambeslut 2001/500/RIF¹¹ och de första fyra strecksatserna i artikel 1 och artikel 3 i rambeslut 2005/212/RIF¹² fortsätter att gälla för Danmark.

I förordning (EU) 2018/1805 fastställs regler om straffrättsligt samarbete mellan medlemsstaterna för erkännande och verkställighet av beslut om frysning och förverkande. Detta inbegriper bland annat regler om översändande, erkännande och förfarande för verkställighet av beslut om frysning och förverkande, förvaltning och förfogande över fryst och förverkad egendom (inbegripet förtida försäljning), återställande av egendom till brottsoffer samt förfogande över förverkad egendom eller penningbelopp som erhållits efter försäljning av egendom, inbegripet när det gäller ersättning till brottsoffer och att reglera delningen av tillgångar mellan medlemsstaterna. Förordningen innehåller dessutom regler om hur kostnaderna ska bäras och delas i samband med verkställighet av gränsöverskridande beslut om frysning och om berörda personers processuella rättigheter, bland annat när det gäller skyldigheter att underrätta och rättsmedel. Förordning (EU) 2018/1805 ersatte rådets

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805 av den 14 november 2018 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande (EUT L 303, 28.11.2018, s. 1).

⁹ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om återvinning och förverkande av tillgångar av den 25 maj 2022, COM(2022) 245 final.

¹⁰ Gemensam åtgärd 98/699/RIF av den 3 december 1998 antagen av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott (EGT L 333, 9.12.1998, s. 1).

¹¹ Rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott (EGT L 182, 5.7.2001, s. 1).

¹² Rådets rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott (EUT L 68, 15.3.2005, s. 49).

rambeslut 2003/577/RIF¹³ och 2006/783/RIF¹⁴, som fortsätter att gälla när det gäller samarbete med Irland och Danmark, som inte deltar i förordning (EU) 2018/1805.

Dessutom är Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) det unionsorgan som är behörigt att utreda, lagföra och väcka talan mot förövare av och medhjälpare till brott som skadar unionens ekonomiska intressen enligt direktiv (EU) 2017/1371.¹⁵ Europeiska åklagarmyndigheten bör ha rätt att besluta om eller begära frysning av hjälpmedel vid brott eller vinning av brott, inbegripet tillgångar, som förväntas bli föremål för förverkande av den behöriga domstolen och där det finns anledning att tro att den som äger, innehar eller är ansvarig för de hjälpmedlen eller den vinningen kommer att försöka hindra en dom om förverkande. För att kunna fullgöra sina uppgifter bör Europeiska åklagarmyndigheten kunna samarbeta, även på området för återvinning av tillgångar, med de behöriga myndigheterna i medlemsstater som inte deltar i Europeiska åklagarmyndigheten – och den gör detta på grundval av bland annat förordning (EU) 2018/1805 – samt med de behöriga myndigheterna i länder utanför EU.

Eftersom förhandlingarnas innehåll omfattas av unionens regelverk bör unionen sträva efter att säkerställa samstämmighet och, på lämplig nivå, konsekvens mellan de nya reglerna om återvinning av tillgångar på Europarådets nivå och reglerna i unionsrätten.

2. REKOMMENDATIONENS RÄTTSLIGA UTFORMNING

• Rättslig grund

I artikel 218.3 i EUF-fördraget föreskrivs att kommissionen ska lägga fram rekommendationer för rådet som ska anta ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar och utse unionens förhandlare. Kommissionen ska utses till förhandlare. Enligt artikel 218.4 i EUF-fördraget får rådet ge förhandlaren direktiv. Den förfarandemässiga rättsliga grunden för rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att på unionens vägnar delta i förhandlingarna om tilläggsprotokollet är därför artikel 218.3 och 218.4 i EUF-fördraget.

Den materiella rättsliga grunden för det planerade protokollet kan fastställas först när dess exakta tillämpningsområde och innehåll är kända. Enligt artikel 4.2 j i EUF-fördraget har unionen befogenhet på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som i princip delas med medlemsstaterna. Genom artikel 83.1 och 83.2 i EUF-fördraget bemyndigas unionen att fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder för sådana brott, inbegripet frysning och förverkande av vinning av brott. Genom artikel 82.1 i EUF-fördraget bemyndigas unionen att underlätta samarbetet mellan rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna inom ramen för lagföring och verkställighet av beslut. I artikel 82.2 i EUF-fördraget föreskrivs en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller vissa delar av det straffrättsliga förfarandet, däribland personers rättigheter vid det straffrättsliga förfarandet och brottsoffers rättigheter. Även om tillämpningsområdet för artikel 83.1 och 83.2 i EUF-fördraget är begränsat i fråga om de brott som omfattas är detta inte fallet när det gäller artikel 82.1 och 82.2 i EUF-fördraget. Åtgärder för spårning av

¹³ Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial (EUT L 196, 2.8.2003, s. 45).

¹⁴ Rådets rambeslut 2006/783/RIF av den 6 oktober 2006 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (EUT L 328, 24.11.2006, s. 59).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

tillgångar och identifiering av tillgångar eller samarbete mellan kontor för återvinning av tillgångar och kontor för förvaltning av tillgångar omfattas av artikel 87.2 i EUF-fördraget.

Enligt artikel 3.2 i EUF-fördraget har unionen exklusiv befogenhet ”att ingå ett internationellt avtal [...] i den mån ingåendet kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa”. I synnerhet har Europeiska unionens domstol förtydligat följande: ”För att det ska anses föreligga en sådan risk [att internationella åtaganden kan påverka unionens gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa], krävs emellertid inte att det föreligger en fullständig överensstämmelse mellan det område som omfattas av de internationella åtagandena och det som omfattas av unionslagstiftningen” utan att ”räckvidden för unionens gemensamma regler [kan] påverkas eller ändras genom sådana åtaganden, även när åtagandena omfattas av ett område som redan i stor utsträckning regleras av sådana regler”¹⁶. Analysen av den befogenhet unionen har måste ta hänsyn till de områden som omfattas av såväl EU-reglerna som bestämmelserna i det planerade avtalet, deras utveckling inom överskådlig framtid och reglerna och bestämmelsernas karaktär och innehåll för att avgöra om det planerade avtalet kan underminera en samstämmig och konsekvent tillämpning av EU-reglerna och att de system som de inrättar fungerar väl.

Unionen har utövat sin befogenhet på området med frihet, säkerhet och rättvisa genom att anta ett stort antal instrument om brottsbekämpning och straffrättsligt samarbete och fastställa minimiregler för åtgärder som rör frysning och förverkande. Dessutom har unionen antagit flera direktiv som stärker misstänkta och tilltalade personers processuella rättigheter. Följande instrument är särskilt relevanta när det gäller de faktorer som beaktas i det planerade protokollet, nämligen delning och förvaltning av frysta och förverkade tillgångar, verkställighet av beslut om förverkande, förfaranden för förverkande utan föregående fällande dom och utvidgat förverkande, samt samarbete i gränsöverskridande ärenden:

- Det nya direktivet om återvinning och förverkande av tillgångar, som bland annat ersätter direktiv 2014/42 och rambesluten 2001/500 och 2005/212.
- Förordning (EU) 2018/1805 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och förverkande.
- Rambesluten 2003/577 och 2006/783, som föreskriver ömsesidigt erkännande av beslut om frysning respektive förverkande, förblir tillämpliga på förbindelserna mellan medlemsstater som inte är bundna av förordning (EU) 2018/1805 och för förbindelserna mellan de sistnämnda medlemsstaterna och de medlemsstater som är bundna av förordning (EU) 2018/1805 (se skäl 52 i förordning (EU) 2018/1805).

Mot bakgrund av ovanstående måste området för återvinning av tillgångar som härrör från brott betraktas som ett område som till stor del omfattas av unionsrätten.

Eftersom det planerade protokollet sannolikt kommer att innehålla regler på området för återvinning av tillgångar som härrör från brott, måste det anses kunna påverka eller ändra tillämpningsområdet för gemensamma regler på området för återvinning av tillgångar som härrör från brott.

Unionen har därför exklusiv extern befogenhet på grundval av artikel 3.2 i EUF-fördraget, såsom den tolkats av Europeiska unionens domstol, i den mån ingåendet av det planerade protokollet kan påverka gemensamma EU-regler eller ändra tillämpningsområdet för dem.

¹⁶ Mål C-114/12, kommissionen mot rådet, ECLI: ECLI:EU:C:2014:2151, punkterna 69–70.

- **Grundläggande rättigheter**

En rad grundläggande rättigheter och friheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*)¹⁷ måste beaktas under förhandlingarna om protokollet. De rättigheter som är särskilt relevanta omfattar rätten till privatliv och skydd av personuppgifter (artikel 7 och 8 i stadgan), rätten till egendom (artikel 17 i stadgan), rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47 i stadgan), oskuldspresumtionen och rätten till försvar (artikel 48 i stadgan), principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff (artikel 49 i stadgan) samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott (*ne bis in idem*, artikel 50 i stadgan). Eftersom deltagandet i förhandlingarna på Europeiska unionens vägnar inte bör äventyra nivån på skyddet av de grundläggande rättigheterna i unionen, föreslås i detta initiativ att man eftersträvar en hög skyddsnivå för de grundläggande rättigheterna.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de avsedda målen. Unionen är bäst lämpad att agera eftersom unionen redan har utövat intern befogenhet på detta område genom att anta olika rättsliga instrument på området återvinning av tillgångar.

Därför bör en gemensam EU-strategi användas i förhandlingarna för att undvika skillnader i regler om återvinning av tillgångar mellan Europarådet och unionsrätten.

¹⁷ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, EUT C 202, 7.6.2016, s. 389.

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på Europeiska unionens vägnar delta i förhandlingar om ett tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 218.3 och 218.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, och
av följande skäl:

- (1) Unionen undertecknade konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198) den 2 april 2009. Per den 18 december 2023 har 25 medlemsstater ¹ undertecknat konventionen, varav 23² har ratificerat den.
- (2) Den 23 november 2023 antog Europarådets ministerkommitté mandatet för inrättande av expertkommittén för återvinning av tillgångar som härrör från brott. Expertkommittén för återvinning av tillgångar som härrör från brott anförtros, under överinseende av ministerkommittén och Europeiska kommittén för brottsfrågor, att utarbeta ett tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism. Detta arbete föreslogs inledas den 29 maj 2024 och slutföras senast vid utgången av 2025.
- (3) Enligt mandatet kommer det planerade tilläggsprotokollet sannolikt att innehålla bestämmelser ”för att främja en säker och konsekvent delning av förverkade tillgångar mellan stater som är parter i gränsöverskridande ärenden, bestämmelser för att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig förvaltning av beslagtagna, förverkade och repatrierade tillgångar, inbegripet verkställighet av beslut om förverkande, bestämmelser för att underlätta införandet av förfaranden för förverkande utan föregående fällande dom och utvidgat förverkande i straffrättsliga frågor, inbegripet samarbete om och verkställighet av framställningar i gränsöverskridande ärenden och alla andra frågor som den anser vara av betydelse för att stärka samarbetet mellan parterna när det gäller återvinning av tillgångar”.
- (4) Unionen har redan antagit gemensamma regler som till stor del överlappar vissa av de delar som övervägs för innehållet i det planerade tilläggsprotokollet. Dessa gemensamma regler omfattar särskilt direktivet om återvinning och förverkande av

¹ Alla EU-medlemsstater utom Tjeckien och Irland har undertecknat konvention nr 198 med eller utan reservation.

² Alla EU-medlemsstater utom Tjeckien, Finland, Irland och Luxemburg har ratificerat konvention nr 198.

tillgångar och förordning (EU) 2018/1805³ om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande. Rambesluten 2003/577/RIF⁴ och 2006/783/RIF⁵ är dessutom fortfarande tillämpliga i förbindelserna mellan vissa medlemsstater. Området återvinning av tillgångar som härrör från brott är därför ett område som redan i stor utsträckning omfattas av unionsregler som riskerar att påverkas eller ändras av de delar som övervägs för det planerade tilläggsprotokollet.

- (5) Unionen bör därför delta i förhandlingarna om ett tilläggsprotokoll till konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen bemyndigas härmed att på unionens vägnar förhandla om tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 198).

Artikel 2

Förhandlingsdirektiven fastställs i bilagan.

Artikel 3

Förhandlingarna ska föras i samråd med [rådet för in namnet på den särskilda kommittén].

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805 av den 14 november 2018 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande (EUT L 303, 28.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj>).

⁴ Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial (EUT L 196, 2.8.2003, s. 45, http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2003/577/oj).

⁵ Rådets rambeslut 2006/783/RIF av den 6 oktober 2006 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (EUT L 328, 24.11.2006, s. 59, ELI). http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2006/783/oj.